

598 În familie-i fericire

Dumitru Cornilescu

D F#m D A D F#m

În fa - mi - lie-i fe - ri - ci - re, căci iu - bești și ești iu - bit; Lân - gă dul - ce, va - tra

D Bm E7 A D A

ca - sei, su - fle - tul ți-e o - dih - nit Și în mij - lo - cul iu -

D A D A7 A G D F#m

bi - rii, i - ni - ma ți-o o - țe - lești; Te cu - noști mai bi - ne-a -

D G D G D F#m

co - lo; ori - ce greu îl bi - ru - iești. O, ce bi - ne-i îm - pre -

F#7 Bm Em D A7 D

u - nă cu a - cei - ce îi iu - bești!

1 În familie-i fericire, căci iubești și ești iubit;
Lângă dulce, vatra casei, sufletul ți-e odihnit .
Și în mijlocul iubirii, inima ți-o oțelești;
Te cunoști mai bine-acolo; orice greu îl biruiești.
O, ce bine-i împreună cu acei ce îi iubești!

2 Biruința-i anevoie, dar tu te deprinzi să lupți;
Chiar când șovăie iubirea, nu gândi ca să renunți.
Te deprinzi cu-ngăduința, te deprinzi să lupți mereu;
Inima întinerește, de-L iubești pe Dumnezeu.
Binefăcătoare-i clipa când te afli printre-ai tăi.

3 Ne-ncetata voioșie, ce-o dă pacea lui Isus,
Vreau să fie-atot stăpână în căminul meu de-acum.
Te iubesc, o, vatră scumpă, lângă tine tot aş sta,
Așteptând dorita clipă când în cer mă voi muta.
Ca iubirea-n Domnul nostru să nu aibe un sfârșit.